

Jozua 4:14a

Te dienzelve dage maakte de HEERE Jozua groot voor de ogen van het ganse Israel.”

1 het doel van God 2 de zegen voor het volk

Gemeente,

Waarom bracht God Israel door de Jordaan? Waarom deed God dat? Ja, om het volk Israel in Kanaan te brengen. Dat had de HEERE beloofd en ander zouden ze dat land kunnen veroveren. Daarom bracht hen door de Jordaan.

Ja, dat is waar, maar dat had nog een doel, een hoger doel. Waarom bracht God Israel door de Jordaan? Dat hoorden we al in Jozua 3:7 en in onze tekst wordt het achteraf gezegd: God wilde Jozua groot maken. Jozua als leider aanwijzen. Zodat het volk het zou zien: door hem leidt de HEERE ons, door hem spreekt de HEERE, handelt de HEERE. Hij is de door God aangewezen leidsman van het volk.

Waarom geeft God het Heilig Avondmaal? Waarom liet God dat bedienen vanmorgen? Waarom heeft God dat ingesteld? Ja, om Zijn volk in Kanaan te laten komen, het hemels Kanaan. Om Zijn gelovigen in het geloof te versterken en te verzekeren. Zodat Zijn Kerk nieuwe kracht en hoop ontvangt, om aan te komen in het hemels Kanaan.

Ja, dat is waar, maar als we de lijn doortrekken mogen we ook hiervan zeggen: het Heilig Avondmaal heeft nog een doel, zelfs een hoger doel. God wil Jozua, de meerdere Jozua, Jezus grootmaken. Dat is het ultieme doel van Gods handelen ook in het Heilig Avondmaal. Jezus grootmaken voor de ogen van het ganse volk, de hele gemeente. Laten zien dat Jezus Degene is Die door Hem verhoogd is: in Zijn opstanding, in Zijn hemelvaart, in Zijn zitten aan Gods rechterhand. Aan het Heilig Avondmaal laat God zien dat Jezus de Leidsman van Zijn Kerk is: Voorbidder, Hoofd, Bewaarder, Thuisbrenger. God laat merken dat Jezus het is, Die het geloof voedt en sterkt, dat Jezus' offer het is, dat verlost en bewaart. Dat is Gods doel met het al Zijn werken en dus zeker met het Heilig Avondmaal: Jezus grootmaken, Hem aanwijzen als de Leidsman van Zijn Kerk.

1 het doel van God

Gemeente, als dat het doel is van Gods werken, het Goddelijk is doel is van het Heilig Avondmaal, laat dat dan ook ons doel zijn. Dat

Jezus wordt grootgemaakt. Want kijk, je kan de dingen op twee manieren vertellen. Zo'n Israëliet die door de Jordaan gegaan was, kon vertellen tegen anderen: en toen ging ik naar de Jordaan toe, en ik zette mijn voeten daarin, en ik keek naar de ark en ik liep door en ik klom weer aan de overkant Kanaan binnen. Ik, ik, ik. Maar hij zou ook kunnen vertellen: toen zei Jozua dat de priesters de ark moesten nemen, toen liet Jozua hen in de Jordaan stappen, toen beval Jozua dat wij erachteraan konden, toen liet Jozua ons door de Jordaan lopen en liet Jozua de ark in het midden stilstaan en zo bracht Jozua ons door de Jordaan heen. Jozua wordt dat grootgemaakt.

Zo kun je ook op twee manieren vertellen van je bekering, van je leven met God, van je avondmaalsgang. Je kan vertellen: toen zag ik het Heilig Avondmaal staan en toen kon ik niet meer blijven zitten en toen ging ik naar voren toe en ik geloofde ik dat het ook voor mij is en toen heb ik zoveel troost gekregen en toen heb ik mijn geloof beleden. Als ik me niet vergis, ligt ons dat wel, hoor je dat nogal vaak in oude of nieuwe bekeringsgeschiedenissen en ervaringsverhalen. Maar wie wordt er dan grootgemaakt? Jijzelf of Jezus? En als ik mezelf grootmaak, maak ik Jezus klein. Als ik mezelf centraal stel, laat ik Jezus wijken naar de rand. Als het er God om te doen dat Jezus wordt grootgemaakt, dan is dat ook onze roeping. Om het zo te vertellen: toen riep Jezus dat alle dingen gereed zijn en Jezus trok me zo sterk en Jezus gaf Zichzelf in brood en wijn en Jezus liet mij zien dat Hij mij kocht en dat Hij mij voedt en bewaart en Jezus gaf me vrede in mijn hart. Dan is het: Hij moet wassen, ik minder worden. Afsterven aan eigen eer en eigen middelpuntigheid, en Jezus grootmaken. Dat gaat tegen ons vlees in, dat is tegen onze natuur. Dat is genade. Zo overweldigd van Hem, Zo gezien dat Jezus je trok, Hij je er bracht, Hij je voedde, Hij je verlost, dat je jezelf meer centraal kunt en durft stellen, maar dat Hij alleen wordt grootgemaakt.

Avondmaalgangers, doet u dat? Doe jij dat? Jezus grootmaken. Dat wil ook zeggen: zwijg er nou niet steeds over. Altijd dat zwijgen, in je gezin bijv. al, naar anderen toe, nooit iets zeggen over dat wonder van het Heilig Avondmaal. En na 15 jaar weten je kinderen er nog niets van, en hebben ze nog iets gehoord over Jezus na al de avondmaalsgangen. Als je ziet hoeveel de HEERE je gegeven heeft en hoe weinig je daar Jezus in grootmaakt door altijd maar te zwijgen. Klemt dat nooit? Brengt dat nooit in de schuld? Drijft dat nooit uit: o HEERE, open Gij mijn lippen door Uw kracht, dan zal mijn tong Uw lof vermelden.

Nu is er natuurlijk wel verschil tussen Jozua en Jezus. Jozua wordt grootgemaakt. Maar Jozua is een mens, een zondig mens, die dat niet

verdiend van zichzelf. Jozua wordt grootgemaakt omdat de HEERE Hem als leidsman heeft aangesteld en dat moet heel het volk weten. Maar de Heere Jezus heeft het Zelf verdiend. Is het in Zichzelf waard om grootgemaakt te worden. Jezus heeft Gods wet volmaakt gehouden, Jezus heeft de vloek der wet gedragen. Jezus heeft God altijd, volmaakt volkomen gediend. Is gekomen om Gods wil te doen. Om de zonde der wereld te dragen, de gevevenen des Vaders te kopen met Zijn Eigen bloed. En daarom heeft God Hem grootgemaakt. Op grond van Zijn Eigen verdienste heeft God Hem opgewekt, ten hemel opgenomen en aan Zijn rechterhand gezet.

Dat betekent dat het grootmaken van de Heere Jezus voor ons ook een pleitgrond is en mag zijn. Als avondmaalganger, gelovige, dat je de grootmaking van de Heere Jezus al pleitgrond mag leggen onder je gebeden. Na het Heilig Avondmaal: O God, bewaar me in het geloof, o God vervul de beloften van het Heilig Avondmaal, versterk het geloof, voedt mijn geestelijk leven, maak het krachtig en sterk, o God wil dat doen, want.....want daardoor zal Jezus worden grootgemaakt. Daardoor zal blijken dat Jezus goed is voor Zijn Kerk, dat Jezus alle macht heeft, dat Jezus zegent en kroont. En daarom HEERE, doe het, maak het waar. Dat is nabetrachting Heilig Avondmaal in de praktijk. Elke dag. Blijven bidden dat het vrucht draagt, vervuld wordt, blijven bidden om versterkt geloof, gevoed geloof, gezond geloof, verzekerd geloof, want HEERE, daardoor wordt Jezus grootgemaakt.

Laten we dat niet vaak liggen? Laten we vaak niet ontzaglijk veel liggen? Zakt het gebedsleven na de voorbereidingsweek weer in. Laten we beloften ongebruikt, onaangeroerd. En ebt het geloof weg, kwijt het geestelijk leven. Omdat de grootmaking van Jezus geen pleitgrond en drijfveer is in het gebed na de avondmaalsgang.

God wil Jezus grootmaken. Door het Heilig Avondmaal heen, in de getuigenissen van de avondmaalgangers. Zoals Hij dat Jozua deed voor het ganse volk, voor heel het volk. Daar waren echte gelovigen bij, ook ongelovigen. Maar Hij maakte Jozua groot voor heel het volk. Zo maakt God Jezus groot voor heel de gemeente. Dat iedereen het zien kon vanmorgen: Jezus is het. Hij is het Die Zijn Kerk verlost, betaald, verzoend, bewaart, onderhoudt, voedt, thuisbrengt. Dat is en doet

Jezus. Zo maakt God Hem groot voor heel de gemeente. Laat God zien en horen dat Jezus het is. Hij is het, Die verlost, verzoend, heiligt, bewaart, voedt en thuisbrengt. Bij Hem moet u zijn, tot Hem mag u

komen. God heeft Hem aangesteld om Zaligmaker te zijn. Zaligmaker van zondaren. Opdat u komt, opdat jij komt tot Hem.

Als God Hem grootmaakt, zou iemand dan mogen zeggen of denken: toch is Hij voor mij te klein denk ik. Hij kan mij vast niet zaligmaken. Is dat niet Jezus beledigen en God onteren? Zeggen dat Jezus toch te klein is voor jouw leven? God maakt Jezus groot: Hij is het! Smeek dan tot God: maak mij zalig, breng mij tot Uw Zoon. En HEERE, ik weet het, ik verdien het niet, ik heb gezondigd, ik zou niet weten waarom U het zou doen of zou moeten doen, maar HEERE, als U mij tot Jezus brengt, dan wordt Hij toch grootgemaakt? Als er weer een zondaar Hem wordt toegebracht dat wordt Jezus toch grootgemaakt? Leg die pleitgrond maar onder je gebed, onder je smeken je roepen. Leg die pleitgrond maar onder je gebed: HEERE, dit keer kon ik niet aangaan, maar laat mij toch de volgende keer aangaan, geef mij dan toch vrijmoedigheid en zekerheid, want HEERE, want daardoor wordt toch Jezus grootgemaakt. Laten we dat niet vaak liggen in de voorbereiding als pleitgrond? En is ons gebed daarom zo krachteloos, hopeloos en moedeloos? Terwijl er zo'n machtige pleitgrond gegeven is: HEERE, doe het, om de Naam van Uw Zoon groot te maken.

O kom dan tot Hem. Jezus is zo groot, Hij kan volkomen zaligmaken die door Hem tot God gaan. Waarom zou je blijven staan aan de andere kant van de Jordaan? Niet door de Jordaan van beproevingen en strijd heenwillen. Je vindt het prima in de velden van Moab. Je hoeft niet zo nodig het land de belofte te beerven. Je kiest voor het land Kanaan de velden van Moab. Je kiest voor Gods beloften de rijkdommen van dit aardse leven. Je verzet je. Je blijft je verzetten.

Totdat God je legt tot een voetbank onder de voeten van Zijn Zoon. Totdat God je tegen wil en dank gevangen neemt en je voor eeuwig gedwongen laat buigen onder de voeten van Zijn Zoon. Want Hij zal Jezus grootmaken, desnoods, desnoods in de ondergang van Zijn vijanden. Maar daar moet u niet bij willen zijn, daar moet je het niet op aan laten komen.

2 de zegen voor het volk

Waarom heeft God Jozua grootgemaakt? Nu, dat staat er achter: opdat het volk hem vrezen zou. Zij vreesden hem gelijk zij Mozes had gevreesd. Dat betekent: zij waren gehoorzaam en volgzaam aan Jozua in alles wat hij opdroeg en van hen vroeg. Ze hadden ontzag voor wat Hij

vroeg en deed want ze wisten, waren ervan doordrongen dat God door hem sprak. En ze waren er van doordrongen: Jozua zoekt het goede voor ons, want hij spreekt en handelt namens God, de HEERE. En dat is gebleken, want daar moet u eens letten, de vorige generatie, nou die kon er wat van tegen Mozes: als het maar een tegenzat, als het maar even anders ging dan ze wilden, als ze het maar een niet begrijpen konden, dan murmureerden ze, dan kwamen ze tegen hem in opstand, dan verweten ze hem kwade bedoelingen, dan wilden ze soms zelfs stenigen. Maar dit geslacht tegen Jozua, daar lees je niets van. Ook niet als ze onbegrijpelijke dingen moeten doen: ze moeten twee hopen stenen maken, één op kant van de Jordaan, dat begrijp ik, en één midden in de Jordaan. Daar snap ik het nut niet van: die hoop stenen middenin de Jordaan die zie je meestal toch niet, want die staat onder water en één steenhoop is toch genoeg ter herinnering, ze moeten rondjes om Jericho lopen, ook niet als ze verliezen tegen Ai in de oorlogen, geen kwaad woord tegen Jozua, geen zweem van opstand of verwijt. Hoe dat komt: omdat God Jozua had grootgemaakt voor hen ogen. Ze waren daardoor zo overtuigd dat de HEERE door hem sprak en handelde en hij daarom het goede met Israel voorhad, dan ze hem gehoorzamen en volgen, al die tijd. Alleen in Jozua 9 een keer, maar dan vooral tegen de oversten.

Kijk, daar doet de HEERE het voor. Hij maakt Jezus groot voor ons aller oog, in de prediking en in de sacramenten en zo werkt Hij gehoorzaamheid en volgzzaamheid. Dat is de zegen van het Heilig Avondmaal. Want als Hij Jezus grootmaakt dan krijg je ontzag voor Hem: in Hem handelt de Vader Zelf en Hij zoekt altijd het goede. Zo bewerkt Hij gehoorzaamheid en volgzzaamheid. Aan Zijn bevelen en in de weg die Hij gaat. Als Hij zegt: wie achter Mij wil komen die verloochene zichzelf en nemen zijn kruis op zich en volge mij. Ook al begrijp ik er niets van. Al vraag ik me af, heel eigentijds: wat voor nut heeft dat? Daar zit het hem toch niet in en waar is dat goed voor? Net als die 2 steenhopen en die rondjes om Jericho. Al lijkt het helemaal verkeerd te gaan, alleen maar verlies, alleen maar tegenslag en strijd. Net als bij Ai. Neem je kruis op je en volg Jezus. Al begrijp ik het niet, al doet het pijn, al geeft het strijd.

Als de Heilige Geest je laat zien op Jezus, dat God Hem heeft grootgemaakt. Aan Zijn tafel: Dat God de Vader door Hem spreekt en handelt, dat Hij altijd het goede met je voorheeft. Dat Hij dat verzegelt met brood en wijn, dan leer je volgzzaamheid, dan leer je gehoorzaamheid. Ook in onbegrepen wegen en onbegrijpelijke bevelen.

Waarvan je opstandig zou worden, of moedeloos, waarvan je zou denken: ik doe het niet, ik zie er het nut niet van in, ik hou ermee op. En dat leeft in je en dat voel je. Dan is er 1 medicijn: zien op Jezus. Zien dat in Jezus de Vader spreekt en handelt, zien dat in Jezus God altijd het goede met je voorheeft. En dat maakt gehoorzaam, dat maakt volgzzaam. Dat leert volgen op de weg naar de rust, op de weg naar de vervulling van al Gods beloften. Dat doet aankomen en thuiskomen.

Lever je toch uit aan Hem. Lever je toch aan Zijn bevelen en Zijn wegen. Anders raak je God kwijt. Blijf je steken en ga je ten onder. Want wat ik vind en wat ik denk dat brengt mij niet in Kanaan. Maar dat brengt me ten onder.

Die gehoorzaamheid en volgzzaamheid bleek ook nog uit iets anders. Want nadat Jozua het volk had geleid om Kanaan te veroveren, dat is hoofdstuk 5 t/m 12, heeft Jozua de stammen allemaal een eigen stuk grondbezit gegeven, een erfdeel. Dat is Jozua 13 t/m Jozua 21. Als Jozua het lot werpt en elke stam te kennen geeft waar ze zullen wonen. En daar is best verschil tussen: Israel als land heeft vruchtbare gebieden maar ook woestijnen. Het heeft kuststreken maar ook berggedeelten, en het ene erfdeel is groot en het andere is veel kleiner. Nou, als je ergens ruzie wil krijgen moet je dingen gaan verdelen. Verdeel maar eens snoepjes onder kinderen, eten onder jongeren, een erfenis onder volwassenen. Maar het volk Israel is tevreden. De stam die een klein stukje krijgt murmureert niet, de stam die een stuk woestijn erin heeft murmureert niet, ze zijn tevreden met wat Jozua toedeelt. Want ze zijn er blijkbaar van doordrongen: in Jozua handelt de HEERE en hij doet wat goed is, hij heeft het goede met ons allemaal voor.

Ja, Jezus beschikt het deel in ons leven. Wat je toegemeten krijgt, aan dalen en bergen, vruchtbaar en onvruchtbaar gebied, bewoonbaar en onbewoonbaar. En daar is een heel verschil tussen. De één een kort leven, de ander een lang, de één veel voorspoed, het kan niet op, de ander altijd tegenslag en altijd zorgen, de één lijkt nauwelijks beproeving en verdrukking mee te maken en de ander heeft niet anders.

De Heilige Geest doet zien op Jezus, Die God heeft grootgemaakt. In Hem handelt de Vader, Hij heeft altijd het goed voor met ons. Als je maar ziet op Hem ben je vergenoegd in hetgeen je hebt. Zoals Paulus in Filippenzen 4. Ziende op Jezus. Want je voelt wel eens wat opkomen in jezelf: onvrede, vragen, opstandigheid, bitterheid. En daar is maar één medicijn tegen: zien op Jezus. Dat Hij van de Vader is aangesteld en dat

Hij Zijn goede bedoelingen altijd heeft. Dat maakt vergenoegd, dat maakt volgzzaam en dankbaar.

Zoals het volk Israel dat was ten opzichte van Jozua. Daar was één uitzondering op. Eén keer lees je dat het volk, een deel van het volk opstandig wordt. Jozua 17 het slot. Dat is wel heel schrijnend want dat is de stam van Jozef: Manasse en Efraim. En dat is de stam waar Jozua zelf deel van uitmaakt. En alle stammen zijn tevreden hun erfdeel, maar Efraim niet. Jozua's eigen stam komt met vragen en murmuringen. Schrijnend moet dat geweest zijn. Schrijnend is dat. Als mensen een kalme indruk maken en tevreden zijn, maar Jezus' Eigen volk niet. De avondmaalgangers niet. Die murmureren en komen in opstand. Dat moet Hem toch wel heel veel verdriet doen, als juist zij Hem niet vertrouwen en denken dat het anders, beter had moeten.

Wat heb je als avondmaalganger een grote verantwoordelijkheid. Naar Jezus toe. Want doet het Hem pijn, als je Hem wantrouwt, Hem beticht van verkeerd handelen, in opstand komt tegen Hem. En naar anderen toe: wat moeten die wel niet denken als Zijn avondmaalgangers, Zijn gelovigen, klagend en ontevreden door het leven gaan. Dat maakt Jezus niet groot, integendeel, dat haalt Hem neer. Je leert wel vragen: HEERE, bewaar me daarvoor, dat juist ik, avondmaalganger, zo zou doen en zo zou handelen.

God heeft Jozua grootgemaakt. God heeft Jezus grootgemaakt. Opstanding, hemelvaart, zittend ter rechterhand Gods. Hij is het! God maakt Jezus groot: in de prediking, in de heilige Doop en het heilig Avondmaal. Hij is het. God zal Jezus grootmaken. In Zijn wederkomst. Hij is het! Zichtbaar voor iedereen. God maakt Jezus groot. In Zijn verlossing voor Zijn Kerk en ook in Zijn buitensluiten en straffen van al Zijn vijanden. God maakt Jezus groot, desnoods ten koste van u en jou en mij. Maar Hij maakt Jezus groot in de zaligheid van Zijn Kerk. In de heerlijkheid die Zijn Kerk ten deel zal vallen. Als je hier leert om Jezus

groot te maken. Als je hier leert dat Hij het is, aan wie je alles te danken hebt. En als God dan Jezus groot zal maken op het hoogst, dan zal ik het ook doen. Jezus groot maken. Want Hij heeft het gedaan. Jezus grootmaken om Zijn liefde, Zijn werk. Zijn lijden, Zijn bloed. Jezus eeuwig grootmaken. U stief, U kocht, U trok, U bracht, U voedde, U bracht thuis. Uw Naam zij grootgemaakt!

Amen

